

Затверджено Загальними зборами
громадської організації “Україна без тортур”
— березня 2024 р.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПЛАН громадської організації “Україна без тортур”

на період з 2024 р. по 2026 р.

Київ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП

1.	МЕТОДОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ	4
2.	МІСІЯ, ВІЗІЯ ТА ЦІННОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	5
3.	НАПРЯМИ ТА ГЕОГРАФІЯ ДІЯЛЬНОСТІ.....	7
4.	SWOT - АНАЛІЗ.....	8
4.1.	АНАЛІЗ НАЙБЛИЖЧОГО ОТОЧЕННЯ.....	9
4.2.	АНАЛІЗ ВНУТРІШНІХ ФАКТОРІВ.....	9
5.	СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ	11
6.	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЖИТТЄЗДАТНОСТІ.....	13
7.	ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ	13
8.	МОНІТОРИНГ ТА ОЦІНКА	14

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

ГО	Громадська організація
ЗМІ	Засоби масової інформації
МН	Місця несвободи
ОМС	Органи місцевого самоврядування
ОТГ	Об'єднана територіальна громада
Організація	Громадська організація “Україна без тортур”
ЦА	Цільова аудиторія
НПМ	Національний превентивний механізм

ВСТУП

У серпні 2016 року було створено громадську організацію «Україна без тортур» для координації діяльності та об'єднання представників громадськості залучених до діяльності національного превентивного механізму (НПМ). Організація «сповідує» ідею викорінення та попередження катувань у місцях несвободи й іншого жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, видів поводження чи покарання в Україні.

Національний превентивний механізм – це незалежний орган, який створений і діє відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції ООН проти катувань і передбачає регулярний моніторинг усіх місць несвободи для попередження у них жорстокого поводження з людьми, які там перебувають.

З 2012 року НПМ в Україні діє у форматі «Омбудсман+», що передбачає моніторингові візити до місць несвободи (установи виконання покарань, психоневрологічні інтернати, будинки дитини, геріатричні пансіонати, психіатричні лікарні, гауптвахти та ін.) працівниками офісу Омбудсмана спільно з громадськими моніторами.

Завдяки такій моделі представники громадянського суспільства мають право без попереджень відвідувати місця несвободи у режимі 24/7. Під час моніторингових візитів монітори мають право конфіденційно спілкуватися з усіма, хто там перебуває і працює. В Україні існує 3770 місць несвободи (станом на 2023 рік). І жоден моніторинговий візит НПМ не повинен проводитися без громадських моніторів.

Мережа моніторів-волонтерів – це понад 170 людей різних професій з різних населених пунктів України, які пройшли базову спеціальну підготовку і постійно підвищують свої професійні знання та навички.

Робота мережі моніторів-волонтерів є багатоаспектною: участь у моніторингових візитах, написання пресрелізів та формування звітів із рекомендаціями; проведення навчання для нових моніторів НПМ та спеціалізоване навчання для колег-моніторів; організація візитів; внутрішня комунікація та налагодження ефективної взаємодії у спільноті; розвиток мережі моніторів; участь в інформаційних заходах; експертна участь у реформуванні державних структур та органів.

Українська модель НПМ передбачає партнерство з органами державної влади та горизонтальні взаємини у мережі моніторів-волонтерів. Це дає змогу формувати вищий рівень довіри та ефективно змінювати стандарти дотримання прав людини у місцях несвободи.

Даний документ було підготовлено за підтримки ERIM Equal Rights & Independent Media та модераторства Лариси Валової. Для проведення стратегічної сесії членів Організації гостинно прийняв CEELI Institute.

Висловлює щиру подяку партнерам та учасникам, які долучились до роботи над документом.

1. МЕТОДОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ

Стратегічний план розвитку ГО «Україна без тортур» на 2024-2026 рр. є програмним документом, що відображає бачення розвитку організації на даний період, ставить стратегічні цілі, закладає принципи їх досягнення та пропонує підхід до організації й управління процесом впровадження.

Мета Стратегічного планування полягає у визначенні найбільш перспективних напрямів діяльності організації, що забезпечують розвиток Організації, а також досягнення визначених стратегічних цілей відповідно до місії.

Складовими Стратегічного плану є визначені цілі, завдання, пріоритети, напрями та проєкти, які сприятимуть досягненню основної мети. Стратегічний план орієнтується на залучення різних зацікавлених сторін, органів державної влади, місцевого самоврядування, населення до вирішення визначених планом завдань.

Етапи розробки Стратегічного плану:

Етап 1: Підготовка до планування.

Етап 2: Формування бачення організації та її цінностей.

Етап 3: Визначення місії.

Етап 4: Структура та напрями діяльності.

Етап 5: Аналіз організації та її оточення.

Етап 6: Аналіз проблем.

Етап 7: Вибір стратегічних напрямів.

Етап 8: Створення оперативних планів дій.

Етап 9: Аналіз ризиків та шляхів їх усунення.

Етап 10: Оцінка ефективності та моніторинг.

У Стратегічному плані передбачається постійне партнерство Організації з Офісом Омбудсмана, іншими ГО, міжнародними та національними донорами, населенням, підприємцями та органами влади для реалізації визначених напрямів розвитку.

Очікувані ефекти стратегічного планування:

- Налагодження довгострокової співпраці між соціально-економічними середовищами,
- Упорядкування поглядів на майбутнє членами організації,
- Мінімізація ризиків від не перспективних напрямів діяльності,
- Більш ефективне використання наявних ресурсів (людських, фінансових, технічних тощо),
- Збільшення можливостей здобуття зовнішніх інвесторів,
- Зростання зацікавленості та активності ЦА у заходах на користь бенефіціарів,

- Професіоналізація управління організацією,
- Популяризація громадської організації через різні ефекти діяльності у процесі стратегічного планування.

І, нарешті, Стратегічний план дасть можливість узгодити розвиток організації зі змінами, що відбуваються в зовнішньому оточенні, для гнучкого реагування на потреби у суспільстві, зокрема знаходження України у стані війни та всіх викликів, що з цим пов'язані..

2. МІСІЯ, ВІЗІЯ ТА ЦІННОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Місія – найвища мета, яку прагне досягти організація.

Місія розглядається як сформульоване твердження відносно того, для чого або з якої причини існує організація, тобто місія розуміється як твердження, що розкриває сенс існування організації, в якому виявляється відмінність даної організації від їй подібних.

Місія - викорінення катувань та жорстокого поводження у місцях несвободи.

Візія/Стратегічне бачення – це спільне, погоджене на основі консенсусу, бачення того, як організація та цільова аудиторія (бенефіціари) мають виглядати у майбутньому. Стратегічне бачення є вступом до стратегічного плану, позицією, з якої члени організації починають створення плану.

Візія: Україна – держава, в якій у місцях несвободи відсутні катування та жорстоке поводження, не порушуються права людини, а особи, які утримуються або перебувають в місцях несвободи та їх персонал, мають високий рівень правової культури і нульову толерантність до катувань.

Працює розгалужена мережа громадських моніторів національного превентивного механізму, яка без обмеження, системно відвідує всі місця несвободи, сприяє змінам та покращенню умов перебування в них, використовуючи найкращі світові практики та стандарти, і разом з партнерськими організаціями здійснює правозахисну діяльність.

Загальне бачення розвитку ГО «Україна без тортур» ґрунтується на тому, що Організація:

- Загально визнана в Україні та світі та стабільно розвивається,
- Професійно виконує свою місію через реалізацію проєктів та програм,
- Залучає ресурси для своєї статутної діяльності з різних джерел,
- Має чітку структуру управління та комунікацію Центр-Регіони,
- Здійснює аналітичну діяльність, що посилює вплив на стан протидії катуванням.

- Має згуртовану команду однодумців та волонтерів на міжнародному, національному та регіональних рівнях,
- Володіє високим рівнем довіри у суспільстві,
- Має налагоджені партнерські взаємовідносини з владою на всіх рівнях, організаціями громадянського суспільства, ЗМІ, донорськими організаціями.
- Ефективно впливає на формування політик та практик з дотримання прав людини в місцях несвободи.

Цінності Організації:

1. Людина.
2. Верховенство права.
3. Професіоналізм.
4. Нетерпимість до катувань.
5. Прозорість.
6. Командний дух.

Принципи діяльності організації

- Організація є вільною та політично незалежною, діє виключно в рамках Закону.
- Організація усвідомлює, що її діяльність впливає на те, як громади та органи влади сприймають громадський сектор, і несе відповідальність за довіру з їхнього боку.
- Поважає права людини, визначає моральні цінності, релігії, звичаї, традиції та культуру спільнот, у яких працює.
- Організація є чесною та відповідальною у співпраці з членами, донорами, співробітниками, партнерами, державою та суспільством.
- В організації створені умови, що виключають конфлікт інтересів та запобігають корупції.
- Організація відкрита стосовно самої себе та суспільства.
- Організація забезпечує якість своїх послуг.
- Організація є динамічною та має сталий розвиток.

3. НАПРЯМИ ТА ГЕОГРАФІЯ ДІЯЛЬНОСТІ

Основні напрями діяльності Організації

1. Забезпечення участі громадськості у моніторингових відвідувань НПМ
2. Проведення навчання моніторів НПМ: базове/спеціалізоване.
3. Надання інших навчальних та консультативних послуг.
4. Розробка навчальних планів, методик та програм викладання прав людини для різноманітних соціальних і фахових груп.
5. Проведення аналітичних досліджень.
6. Проведення адвокаційних заходів задля попередження тортур в Україні.
7. Посилення впливу на національному та міжнародному рівні щодо оцінки ефективності діяльності державних органів через призму гарантування попередження катувань.
8. Створення просвітницьких матеріалів про права людини для масового споживача і спеціального призначення.
9. Документування воєнних злочинів з метою притягнення винних до відповідальності та поновлення справедливості.
10. Сприяння інтеграції України до Європейського Союзу через адаптацію законодавства та практики тримання людей в місцях несвободи до міжнародних стандартів.
11. Міжнародна адвокація задля посилення гарантій прав людей в місцях несвободи в Україні.

Географія діяльності організації

З 2014 року організація взяла на себе відповідальність за розбудову мережі моніторів НПМ з-поміж громадських активістів як ініціативна група, а потім з 2017 року як Організація розвиває громадську складову НПМ та має потужних експертів, які не лише обізнані зі стандартами поводження, утримання людей у місцях несвободи, але й спроможні лобювати такі необхідні зміни для вдосконалення роботи місць несвободи в усіх центральних органах виконавчої влади, і ставати лідерами громадської думки.

Організація налічує 11 відокремлених підрозділів в таких областях: Дніпропетровська, Полтавська, Львівська, Закарпатська, Харківська, Херсонська, Миколаївська, Черкаська, Чернігівська, Рівненська та Івано-Франківська. Організація активно нарощує потенціал на міжнародному рівні, шляхом співпраці з закордонними партнерами, участі у міжнародних заходах.

Свою діяльністю відокремлені підрозділи охоплюють 126 моніторів НПМ та 65 дійсних члена та 59 асоційованих членів Організації.

4. SWOT – АНАЛІЗ

Під час стратегічних сесій під керівництвом експерта Учасники в групах обговорили, які внутрішні ресурси та обмеження має організація.

Ресурси організації. Ресурсами організації було визнано демократичне правління, унікальність організації, всеукраїнський масштаб діяльності організації, регіональні мережі, особистісний ресурс моніторів, володіння інформацією, високий професійний рівень співробітників організації, унікальний та різноманітний досвід членів організації, відданість справі, постійне професійне і особистісне зростання, стресостійкість, гнучкість до викликів сьогодення.

Обмеження. Те, що потребує особливої уваги: комунікація з стейкхолдерами, зниження активності членів ГО, стабільне планування та фінансування діяльності, відсутність обізнаності та вмотивованості роботодавця щодо діяльності їх співробітників як моніторів НПМ, відсутність впливу на обрання Омбудсмена та формування пріоритетів діяльності, відсутність заохочення моніторів, відсутність страхових гарантій моніторів, залежність Організації від пріоритетів донорів та міжнародних партнерів.

Можливості зовнішнього середовища. Партнерство з іноземними країнами, обмін досвідом, залучення моніторів як фахівців/експертів під час підготовки нових моніторів, спрямованість держави на захист прав людей, залучення ЗМІ, інформування через соцмережі, підтримка партнерів/донорів, проведення на замовлення досліджень в місцях несвободи чи про місця несвободи, розвиток соціального замовлення держави на діяльність НПМ, посилення статусу монітора.

Перешкоди. Нестабільність та виклики зумовлені військовою агресією РФ. Відсутність підтримки законодавчих ініціатив, які можуть покращити ситуацію з правами людини. Залежність від донорів. Стигма/дискримінація ЦА організації і як наслідок проекція на організацію. Вплив “хронічних скаржників” та хейтерів та сприйняття цінності захисту прав людей в місцях несвободи. Відсутність фахових журналістів, які висвітлюють тему дотримання прав людини в місцях несвободи. Відсутність можливості матеріально забезпечувати діяльність відокремлених підрозділів Організації. Психологічна напруга в суспільстві та збільшення психічних розладів як серед осіб в місцях несвободи, так і серед населення.

4.1 АНАЛІЗ НАЙБЛИЖЧОГО ОТОЧЕННЯ

<p><u>Конкуренти:</u></p> <p>Громадські організації, які працюють в суміжних темах захисту прав людини</p>	<p><u>Союзники/партнери:</u></p> <p>Омбудсмен, Офіс Генерального прокурора, Коаліція “Україна. 5 ранку” та її учасники, Представники коаліції “ZERO TORTURE”, Міжнародний фонд “Відродження”, Данський інститут з запобігання катувань - Dignity, EPLN, BST, ERIM, ICAP Єднання, Netherlands Helsinki Committee, Freedom-house, Рада Європи, ОБСЄ</p>
<p><u>Противники:</u></p> <p>Співробітники місць несвободи, які катують людей, російські військові злочинці.</p>	<p><u>Потенційні союзники:</u></p> <p>Міжнародні організації та донори - Асоціація протидії тортур, Данський інститут з прав людини, Елтон Джон фонд, Sigrid Rausing Trust, НЕД, Всесвітня організація проти катувань (ОМСТ), СРТ, SPT, New Democracy Fund, The European Endowment for Democracy</p>

Потрібно надалі опрацювання стратегії комунікації з конкурентами та потенційними союзниками.

4.2 АНАЛІЗ ВНУТРІШНІХ ФАКТОРІВ

Однією з унікальних особливостей ГО «Україна без тортур» є можливість поєднання зусиль громадського та державного секторів – робота за моделлю «Омбудсмен+». Організація має розгалужену мережу представників майже в усіх областях України, що, без сумніву, підвищує довіру до моніторингових візитів НПМ як зі сторони осіб, що перебувають в місцях несвободи, так і серед персоналу цих закладів.

	Сильна/слабка сторона організації:	Що зробити, щоб зміцнити цю сильну сторону / послабити вплив слабкої сторони:
<u>Люди:</u>		
Сильні сторони	Зрозуміла та позитивна місія організації.	Через ЗМІ та соцмережі просувати важливість, актуальність виконання місії організації. Залучати до Організації нових членів та волонтерів, мотивуючи їх на спільні дії.

	Вмотивованість команди	Проводити комплексні навчання для членів команди (фандрейзинг, комунікація, спеціальні тренінги)
	Професіоналізм та розгалужена мережа	Провести комплексне навчання та розподілити обов'язки між членами команди.
	Пул експертів з моніторингу дотримання прав людини	Використовувати цю перевагу за запитом національних та міжнародних партнерів.
Слабкі сторони	Брак часу у членів організації для громадської діяльності.	Зацікавлювати членів організації спільними заходами. Провести навчання з тайм-менеджменту.
	Професійне вигорання співробітників	Проведення відповідних тренінгів, робота зі стресом, психологічна допомога.
	Недостатня кваліфікація нових членів організації	Проведення систематичного навчання, менторінг.
	Плинність персоналу	Мотивація, підвищення зацікавленості (проф. зростання, матер. стимулювання тощо).
<u>Програми:</u>		
Сильні сторони	Наявність діючих суспільно цікавих програм та проєктів	Розвивати існуючі проєкти
	Досвід роботи по программам	Розширювати каталог послуг організації
Слабкі сторони	Відсутність прогнозованого фінансового плану	Розробити фандрейзингову стратегію та наповнити новими проєктами на тривалій основі
<u>Фінансування:</u>		
Сильні сторони	Сформована матер.-технічна база на центральному рівні	Масштабування діяльності Організації в регіонах
Слабкі сторони	Недостатній рівень диверсифікації джерел фінансування.	Розробити стратегію диверсифікації джерел та реалізувати її.

		Акцент на грантах та фінансуванні з боку органів влади, бізнесу на тривалі періоди.
	Відсутність досвіду роботи з деякими джерелами фінансування	Розвивати нові напрями співпраці з державними бюджетами та бізнесом.
	Відсутність резервного фонду	Створити резервний фонд та наповнювати його.
<u>Структура:</u>		
Сильні сторони	Статус організації та пріоритетність місії.	Активно працювати з донорами та органами місцевої влади та бізнесом.
Слабкі сторони	Розгалужена мережа, недостатня залученість у комунікації між регіонами і центром	Розробити ефективні та обов'язкові правила внутрішньої комунікації, правила та процедури.
	Відсутність релевантної структурної схеми УБТ	Визначити зону відповідальності яку готові взяти на себе регіони та розробити оргограму УБТ та донести до всіх членів
	Відсутність портфоліо послуг організації	Створити портфоліо послуг організації та популяризувати можливості УБТ

5. СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ

Місія Організації - викорінення в Україні катувань та жорстокого поводження у місцях несвободи

Для досягнення цієї соціально-важливої місії організація бачить необхідним вирішення наступних 5-х стратегічних цілей:

Стратегічна ціль 1: Покращення поводження та умов перебування людей у місцях несвободи через викорінення передумов катувань та інших жорстоких та таких, що принижують гідність, видів поводження.

1) Системний моніторинг МН та вивчення проблем (*фіксація порушень та аналіз*);

2) Адвокація необхідних для попередження катувань змін в законодавства та практику діяльності МН;

3) Підвищення правової культури та обізнаності про недопустимість катувань тих, хто перебуває у МН, включаючи адміністрацію та персонал;

4) Співпраця з профільними вищими навчальними закладами для формування нульової толерантності у майбутніх співробітників місць несвободи;

5) Покращення ситуації вразливих категорій (особи з інвалідністю, особи у геріатричних закладах, ЛГБТ+ тощо).

Стратегічна ціль 2: Підвищення ефективності моніторів НПМ

1) Залучення нових моніторів та залучення до організації та моніторингової діяльності досвідчених правозахисників

2) Запровадження періодичного базового навчання та менторингу нових моніторів.

3) Проведення спеціалізованих тренінгів для діючих моніторів (в тому числі по профілактиці проф. вигорання та стресу)

Стратегічна ціль 3: Розбудова спроможності Організації

1) Організаційний розвиток структури;

2) Посилення інституційної спроможності, оновлення процедур;

3) Розробка і реалізація комунікаційної та ПР-стратегії;

4) Посилення фінансової спроможності (фандрейзинг та грантрайтингова діяльність);

5) Розширення діяльності в Україні та вихід на міжнародний рівень

Стратегічна ціль 4: Протидія впливу російської військової агресії на стан дотримання прав людини в місцях несвободи

1) Фіксація воєнних злочинів в місцях несвободи;

2) Міжнародна адвокація щодо притягнення винних за вчинення воєнних злочинів;

3) Адвокація посилення підтримки України для протидії військовій агресії РФ;

4) Налагодження співпраці з міжнародними партнерами щодо протидії російській агресії, збільшення міжнародної підтримки України

Стратегічна ціль 5: Посилення взаємодії з органами місцевого самоврядування та органами державної влади.

1) Інформування громади щодо проблем у МН та формування прихильності керівництва та населення;

2) Правова просвіта на місцевому рівні про абсолютну неприпустимість катувань;

3) Співпраця з ОМС, місцевими підприємствами, навчальними закладами та держ. структурами в ОТГ (меморандуми, спільні заходи: круглі столи, наради, навчання тощо);

4) Робота з приватними МН;

5) прийняття участі членів організації у процесах реформування державних органів задля посилення механізмів попередження тортур.

б) Співпраця з іншими ГО в громаді щодо залучення їх до протидії тортурам..

6. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЖИТТЄЗДАТНОСТІ

В процесі стратегічного планування діяльності Організація визначила основні джерела фінансування організації на період виконання даного стратегічного плану.

Основні джерела залучення ресурсів Організації:

- Міжнародні донорські організації;
- Національні донорські організації;
- Місцевий бізнес;
- Партнерство з органами влади та іншими організаціями;
- Благодійні внески та пожертви громадян;
- Благодійні заходи та акції.

Організація потребує проведення додаткового навчання з фандрейзингу та розробки відповідної стратегії у межах загальної стратегії організації, в умовах обмежених ресурсів під час воєнного стану.

7. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ

На рівні організації:

- організація набуде нового рівня інституційного розвитку;
- робота організації стане більш системною;
- команда консолідується;
- збільшиться залучення членів Організації до пошуку ресурсів та можливостей для досягнення цілей;
- будуть залучені нові члени;
- Організація вийде на новий рівень фінансової незалежності;
- будуть сформовані процедури співпраці з потужними партнерами;
- посилиться лідерство серед організацій даного профілю діяльності.

На рівні громад:

- системна робота з ОТГ;
- збільшиться активність громадян у допомозі проведення діяльності;
- будуть відпрацьовані механізми міжсекторного партнерства між владою, бізнесом та ОГС;
- монітори на рівні громад будуть проявляти ініціативність та проактивність;
- підвищиться рівень правової освіти населення.

На рівні бізнесових кіл:

- місцеві підприємці будуть обізнані та залучені до підтримки активностей спрямованих на попередження тортур в місцях несвободи;

- завдяки запровадженню регулярних заходів, будуть обиратись найбільш корисні проєкти для подальшого фінансування.

На рівні влади:

- органи державної влади враховують потребу попередження катувань в місцях несвободи під час прийняття суспільно важливих рішень;

- органи влади отримують можливість шляхом підтримки і залучення Організації реалізовувати заходи щодо покращення ситуації з дотриманням прав людини у МН.

8. МОНИТОРИНГ ТА ОЦІНКА

Для ефективного виконання стратегічного плану буде розроблена система моніторингу та оцінки. Система моніторингу та оцінки виконання стратегічного плану дасть можливість:

- Визначити проблеми та знаходити правильні рішення;
- Контролювати виконання стратегічного плану;
- Контролювати дотримання виконання операційних планів;
- Вимірювати прогрес у виконанні запланованої діяльності;
- Систематично формулювати висновки з досвіду діяльності Організації;
- Вдосконалити короткострокове та довгострокове планування;
- Оцінити, як організація виконує стратегічний план;
- Удосконалити процес прийняття рішень;
- Посилити залученість членів організації з регіонів до реалізації діяльності Організації.

Стратегічний план розвитку буде коригуватися 1 раз на рік. Оперативні плани створюються керівним складом раз на 1 рік, оперативні плани менеджерів, координаторів проєктів тощо складаються щоквартально. Моніторинг і оцінка виконання планів проводиться в кінці строку реалізації стратегічного плану, але проміжний контроль проводиться у рамках операційного планів. Отже, хід реалізації стратегічного плану буде ретельно моніторитися та уточнюватися з огляду на ситуацію.

Для оцінки якості виконання планів будуть використані показники KPI. Протягом реалізації стратегії планується проведення поточного і кінцевого оцінювання та постійного моніторингу її виконання. Моніторинг дасть змогу здійснювати поточний контроль динаміки змін щодо означених проблем протягом терміну втілення плану у життя та своєчасно координувати напрями діяльності, використовувати адекватні методи й засоби.

У ході моніторингу будуть задіяні такі методи та техніки збору та обробки інформації:

- індивідуальні, групові інтерв'ю;

- анкетування.
- опитування,
- фокус-групи,
- інтерв'ю,
- спостереження,
- аналіз документів, планів, звітів, бюджетів, фінансових документів, протоколів зустрічей тощо,
- аналіз документів про виконання заходів,
- інші методи збору інформації.

Наприкінці кожного року, під час загальних звітних Зборів, обговорюються корективи дій на наступний рік, або повний перегляд стратегічного плану.

Під час оцінки стану реалізації стратегічного плану буде враховано наявність ресурсів для реалізації її положень в межах проєктів організації та позапроєктної діяльності.

Система внутрішньої звітності:

Проєктні робочі наради проводяться окремо, згідно з внутрішнім розпорядком; спільні наради проводяться регулярно (термін та частота зборів встановлюються окремо), кварталні та річні доповіді на загальних зборах, звіти за програмами.

Розроблені показники, які розподіляються на дві групи:

- кількісні показники виконання заходів, передбачених стратегією;
- якісні – оцінюють ефективність задіяних методик.

Заплановано здійснювати три види оцінювання:

1) попереднє – для оцінки стартової позиції стратегії: яким чином її реалізація може вплинути на стан цільових груп і покращити загальну ситуацію?

2) проміжне – з метою оцінити правильність обраних стратегічних та операційних цілей та заходів щодо їх реалізації.

3) завершальне – здійснюватиметься по завершенні реалізації стратегії й тому спрямоване на оцінку її довготривалого впливу на ЦА та стійкості результатів.